

i nìnoi...

col sol come 'n ceston
e 'l vènt sbrisegolìn
vardando la Maranza
el ciel par nìnoi grisi

se sente odor de néo
pan pian i dè i se slonga
e tut entorn el bosch
par desmisiarse rugiol

caluma 'n fior 'ntrà l'erba
drè a 'l scampanar del temp
ghe par sia meSa prima
ma 'n vel l'è lì che'l vèn

quel ciel l'è 'l nöö paiazo
che scherza e ride fis
ma 'l fior che varda e spera
el torna al sò paion

la se svizina grisa
la primavera tebia
par darghe al fior che nase
en migenìn de amor

e noi 'l troveren lì
vesin al ciarezar
dove te ho vist de dent
l'istà che sès par mi

Giuliano

Questo/a opera è pubblicata con una [Licenza Creative Commons](#)

